

Христосъ възкресе!

Камбани се люлѣятъ,
и ангелчета пѣятъ:
вредъ радостъ се разнесе
— Христосъ възкресе!

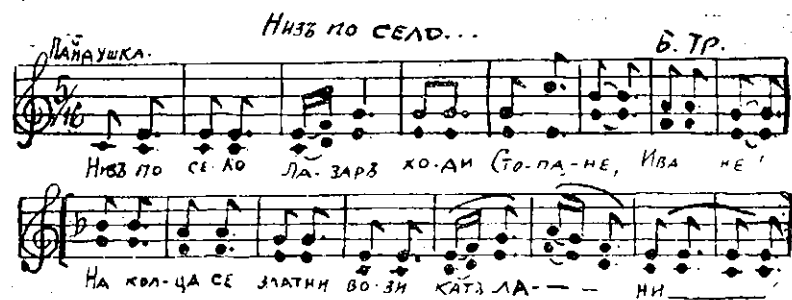
Ликува вече земята,
и свѣтятъ небесата!
Чуй, пѣсень се понесе:
— Христосъ възкресе.

Усмивхавъ се цвѣтята,
трептятъ въвъ злакъ полята,
че пролѣтъ вредъ донесе:
— Христосъ възкресе.

Христосъ възкресе, братя!
Навсѣде по земята,
да бѣде миръ за всички: —
за васъ, за птички!

Люлѣятъ се камбани;
въ селцата ни засмѣни
химнъ чуденъ се разнесе:
— Христосъ възкресе!

Недѣлчо ТИНЧЕВЪ.

И си Бога милно моли,
стопане, Иване,
на колца се златни вози
катъ лани.

Да пасе паунъ до сита,
стопане, Иване,
та пера да хвърли по-вече
отъ лани.

Златна да роси росица,
стопане, Иване,
да поникне злакъ тревица
— имане!

Да бератъ моми и момци,
стопане, Иване,
и вѣнци отъ тѣхъ да свиятъ
катъ лани.

Да накихатъ чешмиръ порти,
стопане, Иване,
твоятъ домъ палатъ да стане,
да стане!

ХРИСТОСЪ ВЪЗКРЕСЕ!

Пѣятъ празнично камбани,
лѣятъ звукове сребристи
надъ колиби разпиляни,
надъ селцата бѣли, чисти.

Пѣятъ празнично камбани
свѣтлото! „Христосъ възкресе!“
Люшката се надъ градоветъ
и разливатъ въ домоветъ
своята крилата пѣсень.

Пѣятъ празнично камбани,
лѣятъ звукове сребристи,
ахъ, дано сърдцата станатъ
като тая пѣсень чисти!

Веса Паспалева.

— Дръжте ми стомната! Ей сега ще видя, нѣма ли яйца е... дупката — извика Пешо и се закатери по върбата.
— Да не паднешъ, ей! Дълбоко е долу, — обади се нѣкой.
— Кой, Пешо ли да падне? Ще почакашъ!
Пешо се покатери на върбата и бръкна въ дупката.
— Нѣма нищо — каза той.
— Слизай де! — викна му едно момче.
— Чакай, бе! Рано е. Нека се полюлѣя — отвърна Пешо и, като възседна единъ клоъ, се залюлѣ.

Изведнажъ, клоътъ се строши, и Пешо цамбурна въ рѣката. Всички изпищѣха. Пешо се скри, показа се, извика нѣщо и пакъ се скри. Той се давѣше. Никой не знаеше, какъ да му помогне. Неочаква-

но, нѣкой разбута момчетата и се хвърли въ рѣката. Това бѣше Илийката. Всички ахнаха и останаха съ отворени уста. Илийката хвана Пешо и го повлече къмъ брѣга. Момчетата се зачудиха, откъде се взе такава сила у него. Той измъкна удавника, поизтрѣска се отъ водата, засмѣ се, сякашъ бѣше нѣщо виновенъ, и продума:
— Малко студеничко, ама нищо...

Пешо се свързе, приближи до него, хвана го за ржката и каза:

— Илийка, азъ... такава... ще ти дамъ моята стомничка. Хайде да си вървимъ, че е

Захарий

Захарий чудното първаче,
макаръ и малъкъ, е юначе —
ала съ другари се не бие
и вино никога не пие.

Затуй е пѣргавъ, чистъ и веселъ
и заранъ става съ бодро пѣсень,
нарамва чантата и леко
поема бѣлата пѣтека

къмъ оня свѣтълъ домъ, където
се учатъ малкитѣ момчета.

И, щомъ камбанката удари,
Захарий, чудниятъ Захарий —
забравя шумъ, гори и пѣсни
и гълта приказки чудесни.

Захарий още е първаче,
ала по мъдростъ е юначе —
и съ другари се не бие
и вино никога не пие.

Иванъ Василевъ.

Добритѣ книги

Споредъ С. Смайльсъ.

„Покажи ми другаритѣ си, за да ти кажа, какъвъ си“ — гласи една народна поговорка. Това значи, че човѣкъ се познава дали е добъръ или лошъ по другаритѣ, съ които се събира. Книгитѣ сж сжщо така другари, както и хората. Можемъ да кажемъ, че тѣ сж най-добритѣ, най-търпеливитѣ и най-веселитѣ другари. Книгата поучава и забавлява човѣка на младини, раздумва и ободрява го на старини. Искашъ ли да се смѣешъ отъ сърдце, прочети хубава книга. Искашъ ли очитѣ ти да поронятъ сълзи отъ омиление и да почувствуващъ душата си пречистена, прочети хубава книга.

Хубавитѣ книги сж добри учители. Човѣкъ никога не се чувствува самъ, щомъ има такива книги въ ржцетѣ си. Чрезъ книгитѣ можемъ да разговаряме съ най-добритѣ, най-умнитѣ и най-великитѣ люде, които живѣятъ далечъ отъ насъ или сж умрѣли.

Въ живота на хората има много злини, но има и много добро и велико. Доброто и великото никога не умира, защото е записано въ книгитѣ и чрезъ тѣхъ се предава въ сърдцата на хората вѣчно.

Малко сж тѣзи отъ насъ, които могатъ да пжтуватъ по море и да видятъ далечни, приказни страни. Хубавитѣ книги ни разказватъ за тѣзи страни. Тѣ ни пренасятъ духомъ далечъ звъд морета и океани, въ безводни пустини, по върхове,

покрити съ вѣчни снѣгове, изъ тропически гори, пълни съ чудни растения и страшни звѣрове. Ние не можемъ да се върнемъ назадъ къмъ миналото на народа си и къмъ миналото на човѣчеството; не можемъ да се срещнемъ съ хората, живѣли преди стотици и хиляди години и да ги питаеме за живота, радоститѣ и мъжитѣ имъ. Само добритѣ книги ни разказватъ и, докато слънцето грѣе надъ земята, ще продължаватъ да разказватъ за тѣхъ. Въ тѣзи книги живѣятъ старитѣ народи и културата имъ. Времето е разрушило много отъ великитѣ имъ паметници, но въ книгитѣ тѣзи паметници сж запазени все тѣй хубави, чисти и величави за вѣчни времена.

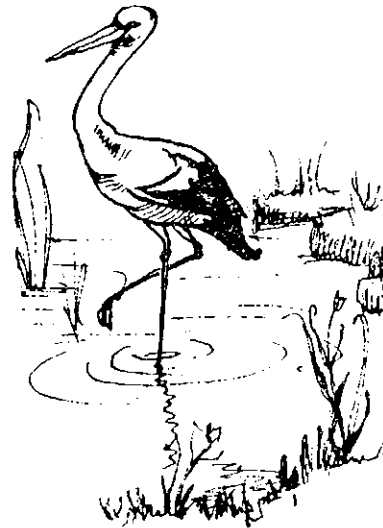
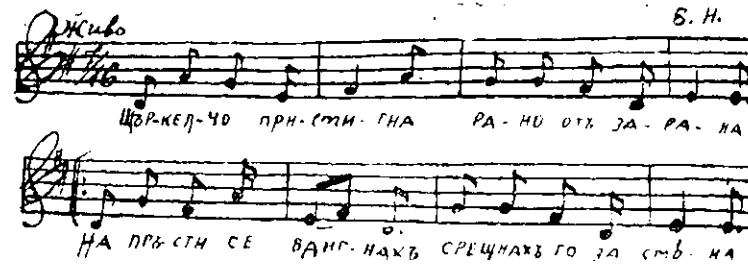
Съ книга въ ржка, ние се забравяме и не същаме ни жегъ, ни студъ, ни гладъ, ни умора. Добритѣ книги утешаватъ и напжватъ. Тѣ запазватъ човѣка отъ пиянство, отъ ходене изъ кафенета и праздно скитане изъ улицитѣ. Който е вкусилъ отъ сладостта на добритѣ книги и е станалъ другаръ съ тѣхъ, той не може да ги остави, за да зѣпа по улицитѣ и да се завира изъ мѣста, отъ които може да научи само лоши работи.

Книгитѣ запазватъ за вѣчни времена всичко хубаво, което умътъ и сърдцето на човѣка сж създали.

Търсете и четете добритѣ книги!

Преразказалъ Й. Н.

ЩЪРКЕЛЧО ПРИСТИГНА

Веса Паспалева.

родена въ гр. Кюстендил. Работи въ детската литература отъ 1924 година. Постоянна сътрудница е на следнитѣ детски списания и вестничета: Свѣтулка, Детски животъ, Дръгарче, Детски свѣтъ, Първостжпки, Азъ служа, Ручей, Здравецъ, Пчелица, Въздрънтелче, Изгрѣвъ, Снопче, Славейче и др.

Издаде е до сега книгитѣ:

Великденче, стихове за деца. Веселиятъ таралежъ — детски разкази и пиески; Вълшебниятъ изворъ, Ленива невеста; Футболната топка, Страшниятъ злодей, Отплата, Коледна зезда, Надхитреното овчарче, Крадливата гостенка — сценарии въ стихове.

Минзухаръ отжснахъ,
теменужка снѣя,
хвърлихъ ги високо,
чанъ... върху номина.

Щъркелчо доволенъ
съ клона си затрака.
Сигурно ни помни
двечинитѣ съ нака,

дето цѣло лѣто
пѣснички му пѣхме,
съ босички краченца
тичахте, играхте.

Веса Паспалева

Защо ли?

Следъ като лудѣха,
защо ли поспрѣха
вихритѣ студени?
Рѣки заледени,
защо ли се лѣятъ
и радостно пѣятъ?
Вмѣсто да се мръщятъ,
защо ли тѣй лѣщятъ,
ясни, небесата?
И вредъ надъ земята
защо ли тѣй смѣло
слънце е загрѣло?
Кокичета бѣли
шо сж пошурѣли, —
рано подранили,
нѣжнички и мили,
съ тѣхнитѣ другари —
жълти минзухари,
сини теменужки, —
вѣрнитѣ имъ дружки?
Защо ли напжпватъ
и тихо потрѣпватъ
дърветата голи?
Защо ли? Защо ли?...

Ив. Казъловъ.

Гурбетчия

Въ ранната зарана,
яхналъ конче врано,
пжтъ далеченъ бие
скръбенъ гурбетчия.

Кой ще го надзърне,
кой ще го пригърне!
въ чуждата чужбина
безъ родъ, безъ родина

А задъ планината,
въ слънчева позлата,
чака мълчелива
бацината нива.

Тръпне и го чака
съ дѣсница яка:
зрънце да поспе
и да си попѣе.

Прѣко задъ Балкана
припка конче врано;
пжтъ далеченъ бие
скръбенъ гурбетчия

Иванъ Василевъ

Зарадвайте съ кѣ
беднитѣ си другорче
за Великденъ!

Чичо ДАНЪ.

Гинка Русанова, Димитър зъловъ, Христо Стаматовъ, П1 гъръ Михайловъ.. Василь Щ митровъ, Коста Йзнковъ. Щер| Жельзковъ, Никола Ивѣтковт Рѣтчаска ;',гмова. Сийка Бс рисова. Итек ; овъ, Бо«| даръ Геор Тетуръ И« новъ. Кесаръ Мнтоновъ и др

На 27 Мартъ ученицит |гостуваха съ сл.щта пиеси ма д.,ч.а;>итъ си пра>ще „С Кара;т:1:а“. На представление! ПъЧС•1г:р,ва .а О!...ГСКИЯ1 училищен: им;пек горъ, Ср1 лицниятъ айг-ек!..!)ъ и мно! учители и ученици.

СЪОБЩЕНИЯ

Сърдечно честитим», на многобройните си чн |татели и сътрудни Възкресение Христово имъ пожелаваме весел прекарване на праздш ЦИТТъ.

Съ радостъ отбелязвам! че „СНОПЧЕ“ е единъ от най -разпро',.танеи.-" ски вестници у насъ. Д(сега той излизаше въ 800 броя, а отъ настоящия г скаме 8500!

Уредничитто сж въ невъз можностъ да даватъ обьем ния за непомтзстени рабоп

Починалъ е имен» тиятъ български борец Данъ Коловъ.

А. Ф. * Книгата има четир очи. * Книгата е приятелъ^| учителъ. Тя ни поучава весели, забавлява и утеш| ва. Който свикне да обич и цени книгата," той б^де предпазванъ отъ оп, чения и беди въ живота.^

* Н-вма добро безъ трудт

* Трудътъ е здраве и ж(Ч| воть.

* Умъ и разумъ съ пар| се не купуватъ.

* Въ умна глава — ф> ржце.

* Който има умз, то у| има и дума.

Нъжолко минути покъсно, Д1 мата съ нея отивахме к дома...

Йорданъ Стояновъ Йорданов II кл. при у-ще „Ц. Симеон“ Варна.

Бележка на уредник! Случката, която описах уТ никътъ е напълно истинска, разказа си той дори еза* чалъ много отъ патилата!?! Нека малкитъ ни читатели,! то не слушат-, родителите,- взематъ добра поука отъ истинска случка, та повече| слушатъ и добре размиел! преди да направятъ нъчю!| кжде човтокъ не може да,' чувствува по-добре, отколк| е при баща си и майка с^й

Родината е майка на| всички

ПЕЧАТНИЦА

.Д. т о Д Ф

ва рна,

„Снопче“

вайте едно мъдро изречение! За да ви г.омогнемъ съобщаваме ви, че изречението почва съ думата УЧИ...

Задава Руска Димитрова, II кл при"у-ще „Ст. Караджа“. Варил

задача 16

Кжде се намиратъ морета безъ вода. грллове безъ хора и села бе-ъ ку;«та?

Задава Георги !ниоловъ Петровъ П кл. при у-ще „Ст. Караджа“. Варна

Кръстословица 17.

ВОДОРАВНО: 1)Родното място на Олкс^я. 2) Градъ въ България. 7) Войн-ика шапка. 10) Часть отъ театъра гдето играятъ артиститъ. 14) Владете:ъ въ източна държава. 16) Число. 17) Европейска държава. 18) Планина нъ България. 19) Обратно на аон. 20) Съюзъ. 22) Предлогъ. 23) Египетски богъ. 2б) Македонски полководецъ 25) Мърка. 26) Нота 27) Улжтва параходить. 29)Не ериба а... 30) Часть отъ колата. 31) Не е рай а... 32) Сжщо 33) Марка радио-апарати. 34) Гръцки богъ. 35. Нота. 38) Не е адъ а... 39) Нота. 41) Рька въ Германия. 42) Мърка. 43) Дьдо—носи играчки на децата 46) Зеленчукъ. 49) Мърка. 50) Нота. 51) Грубо обръщение къмъ жена 52) Гръцки богъ. 53) Не е голъма а... 56) Две гласни букви. 57)Човка или... 59) Страшно място. 60) Съ какво оре селянина? 63) Мъстоимение. 64) Богиня нахубостъта у сгаритъ гърци. 65) Градъ въ България. 66) Сжщо. 67) Планина въ Армения.

ОТВЕСНО: 1) Най-голвмия български писателъ. 2) Пустиня въ Южна Америка. 3) Спиртно питие. Не е рай а... 5) Български паръ. б) Женско име. Печалба на турски. 8) Градъ въ златна Добруджа Ю) Спортенъ зимель уредъ. 11) Синътъ на царъ Бориса. 12) Френска буква. 13) Електрически полюсь. 14) Български ханъ. 15) Български наръ, баща на царъ Бориса. 20) Български художникъ. 21) Полско цвьте. 26) Потвърждение. 28) Еднакви гласни букви 34) Столицата на Италия. 35) Женско име. 36) Седло за магаре. 37) Султански указъ 39) Плува по морето и рькитъ. <0) Часть отъ около 44) Обратно на ХАРН. 45) Първи ^ъ букви на заливъ. 47) Лозарски сждъ. 48) Въпросително мъстоимение. 54) Женско име. 55) Герой на Уйлямъ Шекспиръ. 57) Френска буква. 53) Предлогъ

Скрита картина

Лодкарътъ е изгубилъ другаритъ си. Намерете ги!

Отъ ^буквитъ, разхвърляни по листата на горния кактусъ, образу-

бавото море. Замръкнахъ въ с. Бтзла. Бъхъ много огладнълъ. Намърихъ моряци, които ме нахраниха и помолиха стопанина на курортния домъ да ме прибере презъ нощъта. Никой не ме попита, кжде отивамъ. Спахъ като закланъ. Събудихъ се рано сутринята. Бтъхъ си починалъ добре и пакъ поехъ по непознатия пжтъ. Въ джоба си имахъ само двадесетъ лева. Минахъ презъ Обзоръ, дето закусихъ. Вечеръта стигнахъ въ с. Баня. Спртзхъ предъ една кжща, извикахъ стопанигв и ги помолихъ да пренощувамъ у тьхъ. Прибраха ме. Презъ нощъта не можахъ да спя. Мислтзхъ сиза Варна, за татко и мама . . . Когато съмна, продължихъ пжтя си. По обьдъ б^вхъ въ Несебъръ. Не ми се отиваше по-нататкъ. Останахъ при стопанина на една моторница, която пренасяше курортисти до плажа и обратно. Работтъхъ по цълъ день. Когато останъхъ свободенъ, отвързвахъ една гребна лодка и се учехъ да гребя. Омръзньше ли ми гребането, оставяхъ лодката и се кпжпхъ до насита.

Отчитайте на време сумитМ

Като лежахъ въ моторницата и гледахъ интересния брътъ, при мене дойдоха нъколко гърчете. Азъ имъ разправяхъ за Варна и за това, което съмъ преживтзлъ, а тЪ ме гледаха съ зяпнали уста. Попитахъ ги, дали не мога си намъръи нъкаква работа тукъ. Отговориха ми, че една риболовна кооперация търси момче за прислуга. Тази работа ми хареса. Напустнахъ моторницата и се представихъ въ кооперацията. Приеха ме да работя като куриеръ между централата и талянит^Б. По два пжти на день отивахъ до Бургасъ. Този градъ не ме привлъчче. Струваше ми се, че Варна е много по хубавъ. Но сега той б^зше тъй далечъ отъ мене !..

Веднажъ ми сеслучи да оти-

да на острова св. Иванъ Тамъ

наблизо имаше талянь, и азъ|

тръбааше да занеса храна на рибаритъ. Въ залива бѣше тихо, но когато излъзохъ въ канала между малкия и големия островъ, сепоявиха вълни. Тъ ме усилиха и започнаха да лшскаят лодката като малка тресчица. Азъ съ последни сили

държахъ греблата и се мжчехъ да янаправлявамъ. Наближихъ острова. Но, на двайсетина метра отъ него се случи нъщо неочаквано. Когато искахъ да извия лодката, за да я предпазя отъ единъ камъкъ, сбъркахъ нѣщо, и вълнит^Б я обърнаха. Азъ се намтзрихъ въ водата. Близо до мене се люшкаше лодката. Взехъ да викамъ за помощъ, ала никой не ме чуваше. Знаехъ да плувамъ и се опитахъ да стигна до бръта, но вълнитъ мевръщаха назадъ. Изплашихъ се много. За цястие, видѣхъ, че една моряшка лодка се приближава до мене. Моряците чули виковеттз ми и идъха да ме спасятъ. Измъкнаха ме на бр-вга, и страхътъ ми скоро мина . . .

Изминаха се три месеца. Дойде есенъта. Надъ морето се появиха бѣли мъгли. Взеда става студено. Небтзхъсе обадилъ на родителиттз си. Никога не ми дойде на умъ, какви тревоги сж преживѣли тъ за мене. До мжчнь ми за тьхъ, когато взе| да ми става студено, или лъггахъ гладенъ. Знаехъ, че сега у дома е хубаво, топло и има всичко за ядене, Другаритъ ми вече бѣха тръгнали на училище. Все по-често взеда ми се иска да се върна въ Варна. Не се страхувахъ много, а ме б^ше срамъ... Затова, не се решихъ да си тръгна, а продължавахъ да работя.

Веднажъ се видехме съ едно

Задачи и кръстословици

Разрешението на здачииз отъ бр. бр. 3 и 4 е следното:

Задача 9:
Водоравно: 1. Яна, 5. калпаци, 8 очи, 9. крепя, 11. ела, 12. ара, 14 Итака, 17. Ира, 20. капитанъ, 22. насъ 23. ракъ, 24. ней.

Отвесно: 1. Снопче, 3. ла, 4. ц, и 6. Лора, 7. Лида, 9. к, л. 10. аръ 13. Царъ Симеонъ, 15. ти, 16 масъ 19. фаръ, 20. ка, 21. на.

Задача Ю:
Вестничето „Снопче“ е най-обичано и търсено отъучацитъ се деца.

Задача 11:буквата М.

Задача 12: китъ, Витъ, ситъ, мигъ и битъ.

Задача 13:

Отвесно и водоравно: 1. сатира, 2. Ариманъ, 3. Тирана, 4. Ималинь, 5. раница и 6. ананасъ.

Задача 14:

. Като прочетете първигъ букви на вскии редъ отгоре надолу, ще получите разрешението — СНОПЧЕТО.

Разрешили сж върно задачите следните ученици:

Илинка Кръстева, Димо Великовъ Димовъ, Пенка Георгиева, Тодорка К. Стоянова, Нед-ълко Добревъ, Тема Захариевъ, Ганчо Тодоровъ, Иванъ Стойковъ, Владимиръ Яковъ, Атанаска Иванова, Георги Стоевъ, Никола Станковъ, Еленка Калоянова, Димо Г. Димовъ, Илия Димитровъ Илиевъ, Георги Д. Илиевъ, Марийка Коларова, Герчо Овчаровъ, Иванка Петрова, Радка Карамфилова, Марийка Ангелова, Атанаска Тодорова, Сидерова Султанка, Марийка Панайотова, Любомиръ Ганчевъ, Стойчо Атанасовъ, Илия Бълчевъ Коста Лнтоновъ Кръставъ, Николай Розовъ, Янка Кирязова, Панайотовъ Иванъ, Кръстю Александровъ, Христо Гилчевъ, Иванъ Кръчмаровъ, Кръстю Георгиевъ, Иванъ Нтана-

СРМЪ Минка Попова. Кирилъ Пъйчевъ, Йорданъ Жековъ, Маринъ Николовъ, Еленка Георгиевъз, Златка Атанасова, Исметъ Исмаиловъ, Кирилъ Караджовъ, Кирчо Безирск;. Марийка Филипова, Василь П. Ангеловъ, Кичка Йовчева, Наумъ Стоновъ, Върна Борачева, Здравка Попова, Андрей Дуковъ, Славка Живкова, Параскева Иванова, Марийка Атанасова, Йорданъ Владимировъ, Щерю Костадиновъ, Димитъръ Куповъ, Илия И. Стаматовъ, Пенка Василева, Станка Горанова Иванова, Руска Георгиева, Лилия Златева, Руска Димитрова, Кръстю Мариновъ, Васко П. Ивановъ, Николай Ненковъ, Кирилъ Георгиевъ, Кирилъ Христовъ, Никола К. Райчеуъ, Марийка и Тодорка Христови, Маринка Атанасова, Атанаска Тодсрова, Георги Н. Михайловъ, Гос-

Какво патихъ отъ главата си...

Това сеслучи лѣтосъ. Презъ свободното сивреме продавахъ шоколади. Веднажъ изгубихъ париттз отъ шоколадитъ и вечеръта не се върнахъ вкжщи. Страхувахъ се отъ баща си. На другия день се прибрахъ и разправихъ на мама за станалото. Тя се ядоса и, когато татко се върна, му разправи всичко. Татко много ми секара и ме понатупа.

Следъ три четири дена единъ мой другаръ ми каза, че въ едно велосипедно ателие търсятъ момче за обща работа. Поиска ми се дапостжпя тамъ на работа. Така и направихъ. Денемъ рабогъхъ,вечеръ не се прибирахъ вкжщи, а спѣхъ въ една разрушена кжща. Като изминаха нъжолко дни,непосм-вхъ да се прибера у дома. Страхувахъ се и се срамувахъ. *Една нощъ, когато лежахъ въ срутената кжща, ми дойде на Ума да избѣтамъ отъ Варна. Безъ да размисля много, решихъ да замина за Бургасъ.

«Щомъ съмна, тръгнахъ по ладгия. пжтъ. Времето б-вше ^фт^гнахъ до Камчия. {Селодбиха. По едно се върна, къ рй-

Отъ ^буквитъ, разхвърляни по листата на горния кактусъ, образу-

бавото море. Замръкнахъ въ с. Бтзла. Бъхъ много огладнълъ. Намърихъ моряци, които ме нахраниха и помолиха стопанина на курортния домъ да ме прибере презъ нощъта. Никой не ме попита, кжде отивамъ. Спахъ като закланъ. Събудихъ се рано сутринята. Бтъхъ си починалъ добре и пакъ поехъ по непознатия пжтъ. Въ джоба си имахъ само двадесетъ лева. Минахъ презъ Обзоръ, дето закусихъ. Вечеръта стигнахъ въ с. Баня. Спртзхъ предъ една кжща, извикахъ стопанигв и ги помолихъ да пренощувамъ у тьхъ. Прибраха ме. Презъ нощъта не можахъ да спя. Мислтзхъ сиза Варна, за татко и мама . . . Когато съмна, продължихъ пжтя си. По обьдъ б^вхъ въ Несебъръ. Не ми се отиваше по-нататкъ. Останахъ при стопанина на една моторница, която пренасяше курортисти до плажа и обратно. Работтъхъ по цълъ день. Когато останъхъ свободенъ, отвързвахъ една гребна лодка и се учехъ да гребя. Омръзньше ли ми гребането, оставяхъ лодката и се кпжпхъ до насита.

Единъ день група курортисти наеха моторницата да ги заведемъ доустието на Царската рька. Времето б-Ъше чудесно. Стигнахме срещу устието и хвърлихме котва *въ морето. Малки, лодки ни заведоха на горе по течението, за давиуА^хщдиитъ. Видѣхъже само